

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

การศึกษาความสัมพันธ์ของทุนมนุษย์และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในครั้งนี้ ได้ศึกษาตัวแปรต่างๆ โดยข้อมูลที่ใช้คือ มูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้นต่อแรงงาน (GDPPW) สต็อกทุนต่อแรงงาน (KAPW) จำนวนปีเฉลี่ยในการศึกษาของแรงงาน (SCHOLNG) การอุดหนุนจากภาครัฐบาลด้านการศึกษา (GEXPEDU) และอัตราการนำเข้าของการลงทุน (IMPGCF) โดยใช้ข้อมูลทศวรรษแบบรายปี ช่วงปี พ.ศ. 2523 ถึงปี พ.ศ. 2551 ในส่วนแรกจะทำการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของความสัมพันธ์ระหว่างผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้น (GDP) และตัวแปรต่างๆ ในภาพรวมของระบบเศรษฐกิจ และในภาคการผลิตต่างๆ ได้แก่ ภาคเกษตรกรรม การป่าไม้ และการล่าสัตว์ ภาคการขุดแร่โลหะ และอโลหะ ภาคอุตสาหกรรม ภาคการก่อสร้าง ภาคการสาธารณูปโภค และการสาธารณสุข ภาคพาณิชย์กรรม ภาคการขนส่ง คลังสินค้า และการคมนาคม และภาคบริการ ส่วนที่สองจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยทำการศึกษาใน 2 รูปแบบ ทั้งกรณีที่ ทุนมนุษย์ (Human capital) เป็น ปัจจัยโดยตรง (Direct input) ในฟังก์ชันการผลิต (Production function) และในกรณีที่ ทุนมนุษย์ (Human capital) ส่งผลต่อ ตัวแปรเทคโนโลยี (Technology parameter) โดยใช้วิธีทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาว (Cointegration) ตามแนวทางของ Johansen-Juselius พร้อมทั้งเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างทุนมนุษย์และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในแต่ละภาคการผลิต ซึ่งสามารถสรุปผลการศึกษาออกเป็นประเด็นต่างๆ ดังนี้

ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานความสัมพันธ์ระหว่างผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้น (GDP) และตัวแปรต่างๆ พบว่า ตัวแปรสต็อกทุน (KA) จำนวนปีเฉลี่ยในการศึกษาของแรงงาน (SCHOLNG) การใช้จ่ายของภาครัฐบาลด้านการศึกษา (GEXPEDU) และอัตราการนำเข้าของการลงทุน (IMPGCF) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับมูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้น (GDP) ทั้งในภาพรวมของระบบเศรษฐกิจ และในทุกภาคการผลิต

ผลการศึกษาโดยอาศัยวิธี Cointegration ของ Johansen-Juselius เพื่อทำการประมาณค่าความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวของฟังก์ชันการผลิตในแบบจำลองที่ 1 เมื่อทุนมนุษย์เป็นปัจจัยโดยตรง (Direct input) ในฟังก์ชันการผลิต พบว่า ในภาพรวมของระบบเศรษฐกิจ เมื่อสต็อกทุนเพิ่มขึ้น 1% จะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น 0.3389% และเมื่อจำนวนปีของการศึกษาของแรงงานเพิ่มขึ้น 1 ปี จะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น 0.1056% และผลการศึกษาในแต่ละภาคการผลิต พบว่าเมื่อจำนวนปีของการศึกษาของแรงงานเพิ่มขึ้น 1 ปี จะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในภาคเกษตรกรรม การป่าไม้ และการล่าสัตว์เพิ่มขึ้น 0.0453% ในภาคการขุดแร่โลหะ และอโลหะเพิ่มขึ้น 0.0655% ในภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น 0.1535% ในภาคการก่อสร้างเพิ่มขึ้น 1.1593% ในภาคการสาธรรณูปโภค และการสาธรรณสุขเพิ่มขึ้น 0.3878% ในภาคพาณิชยกรรมเพิ่มขึ้น 0.2065% ในภาคการขนส่ง คลังสินค้า และการคมนาคมเพิ่มขึ้น 0.1307% และในภาคบริการเพิ่มขึ้น 0.0290% ซึ่งโดยสรุปแล้วพบว่า แรงงานที่มีระดับการศึกษาสูงขึ้นจะทำให้เกิดความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะในภาคการก่อสร้าง และการสาธรรณูปโภค และการสาธรรณสุข ทั้งนี้เนื่องจาก ในภาคการผลิตเหล่านี้ต้องใช้แรงงานที่มีระดับความรู้สูงเพื่อให้สามารถเข้าใจ และใช้เทคโนโลยีระดับสูงในภาคการผลิตเหล่านี้ได้

ผลการศึกษาโดยอาศัยวิธี Cointegration ของ Johansen-Juselius เพื่อทำการประมาณค่าความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวของฟังก์ชันการผลิตในแบบจำลองที่ 2 เมื่อทุนมนุษย์ส่งผลต่อตัวแปรเทคโนโลยี (Technology parameter) พบว่า ในภาพรวมของระบบเศรษฐกิจ เมื่อจำนวนปีของการศึกษาของแรงงานเพิ่มขึ้น 1 ปี จะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น 0.0034% และเมื่อการใช้จ่ายของภาครัฐบาลด้านการศึกษาเพิ่มขึ้น 1% จะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น 0.2049% และผลการศึกษาในแต่ละภาคการผลิต พบว่าเมื่อจำนวนปีของการศึกษาของแรงงานเพิ่มขึ้น 1 ปี จะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในภาคเกษตรกรรม การป่าไม้ และการล่าสัตว์เพิ่มขึ้น 0.5905% ในภาคการขุดแร่โลหะ และอโลหะเพิ่มขึ้น 0.1185% ในภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น 0.1249% ในภาคการก่อสร้างเพิ่มขึ้น 0.8569% ในภาคการสาธรรณูปโภค และการสาธรรณสุขเพิ่มขึ้น 0.1244% ในภาคพาณิชยกรรมเพิ่มขึ้น 0.0513% ในภาคการขนส่ง คลังสินค้า และการคมนาคมเพิ่มขึ้น 0.1118% และในภาคบริการเพิ่มขึ้น 0.2863% พบว่า และเมื่อการใช้จ่ายของภาครัฐบาลด้านการศึกษาเพิ่มขึ้น 1% จะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในภาคเกษตรกรรม การป่าไม้ และการล่าสัตว์เพิ่มขึ้น 1.0043% ในภาคการขุดแร่โลหะ และอโลหะเพิ่มขึ้น 5.3395% ในภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น 0.1359% ในภาคการก่อสร้างเพิ่มขึ้น 0.5093% ในภาคการสาธรรณูปโภค และการสาธรรณสุขเพิ่มขึ้น 0.6171% ในภาคพาณิชยกรรม

รวมเพิ่มขึ้น 0.2354% ในภาคการขนส่ง คลังสินค้า และการคมนาคมเพิ่มขึ้น 0.0644% และในภาคบริการเพิ่มขึ้น 1.2373% ซึ่งโดยสรุปแล้วพบว่า แรงงานที่มีระดับการศึกษาสูงขึ้นจะทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ส่งผลให้เกิดความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจตามมา โดยเฉพาะในภาคการก่อสร้าง และภาคการขนส่ง คลังสินค้า และการคมนาคม ทั้งนี้เนื่องจาก ในภาคการผลิตเหล่านี้ต้องใช้แรงงานที่มีระดับความรู้สูงเพื่อให้สามารถเข้าใจ และใช้เทคโนโลยีระดับสูงในภาคการผลิตเหล่านี้ได้ และการใช้จ่ายของภาครัฐบาลด้านการศึกษาก็จะทำให้แรงงานมีความรู้ความสามารถมากขึ้น ส่งผลให้เกิดการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี และเกิดความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจตามมา โดยเฉพาะในภาคการขุดแร่โลหะ และอโลหะ ทั้งนี้เนื่องจาก ต้องใช้ความรู้ในการปรับเปลี่ยนชนิดของแร่ที่ขุดอยู่เดิม ไปเป็นแร่ที่ใช้เป็นวัตถุดิบในภาคอุตสาหกรรม

5.2 ข้อเสนอแนะ

- 1) ส่งเสริมให้มีการเพิ่มระดับการศึกษาของแรงงานในภาคการก่อสร้าง และภาคการขนส่ง คลังสินค้า และการคมนาคมให้สูงขึ้น เนื่องจาก แรงงานที่มีระดับการศึกษาสูงจะส่งผลให้ผลผลิตในภาคการผลิตเหล่านี้เพิ่มสูงขึ้น ได้มากกว่าการเพิ่มปัจจัยด้านอื่นๆ
- 2) ส่งเสริมให้มีการเพิ่มมูลค่าของการใช้จ่ายของภาครัฐบาลด้านการศึกษาขึ้น เนื่องจาก การเพิ่มมูลค่าของการใช้จ่ายของภาครัฐบาลด้านการศึกษา จะทำให้แรงงานมีความรู้ความสามารถมากขึ้น ส่งผลให้เกิดการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี ทำให้ผลผลิตในภาคเกษตรกรรม การป่าไม้ และการล่าสัตว์ ภาคการขุดแร่โลหะ และอโลหะ ภาคอุตสาหกรรม ภาคการสาธารณสุข และการสาธารณสุข ภาคพาณิชย์กรรม และภาคบริการเพิ่มสูงขึ้น ได้มากกว่าการเพิ่มปัจจัยด้านอื่นๆ